

СТОПАНСКИ И ИКОНОМИЧЕСКИ ВЪПРОСИ.

Н. Пушкировъ.

Единъ тежъкъ данъкъ на земедѣлието.

Не се отнася за данъка, който земедѣлцитѣ плащатъ на държавата, а за данъка, който тѣ плащатъ на невежеството. Този данъкъ е тежъкъ, ако не и най-тежкиятъ отъ всичкитѣ данъци. Той е цѣла живиница за земедѣлското стопанство. Той постепенно изтощава стопанството, прави го все по-негодно да изхранва своя стопанинъ, докато последниятъ се принуди да го напусне и да тръгне другаде да търси своята прехрана. И най-печалното е, че земедѣлцитѣ отъ по-напредналитѣ отъ насъ страни отдавна сж престанали да плащатъ този данъкъ, а нашитѣ земедѣлци още гледатъ съ недовѣрие на земедѣлската

наука и само се окайватъ че стопанството имъ отпада, земята не ги храни вече.

И какъ ще го храни земята, какъ ще вирѣе неговото стопанство, когато той не умѣе да се грижи за тѣхъ, не знае, какъ да запази силата на орната земя? Ето тукъ една проста смѣтка, отъ която всѣки може да заключи, какъвъ грамаденъ данъкъ се плаща на незнанието, на неумението. Презъ 1922. година сж посѣти въ България 2,910,829 хектара земя и отъ нея е добито: зърнени храни 1 милиардъ 912 кгр. и 1 милиардъ и 134 милиона други храни безъ бостанитѣ. Тукъ не влизатъ листата, стѣблата и сла-